

LA FRENÈTIKA

is the ground or stay
iverse is vast, and y
oiful. You
ger than
ing that
time.
e
ake

KATHLEEN HANNA

Kathleen Hanna són un grup de música punk rock influenciades pel moviment Riot Grrrl dels noranta.

La seva obsessió per l'èxit xoca amb la realitat, quan una de les integrants decideix abandonar el grup.

El projecte

Kathleen Hanna és una obra pretensiosament punkie sobre un grup d'amigues obsessionades pel moviment Riot Grrrl. Tenen un grup de punk/rock i s'autoexploten per ser algú en la indústria musical. Es pot ser rebel i ser part del sistema?

La pregunta és: què queda de nosaltres en una societat que viu obsessionada en la producció d'una identitat que ha de ser producte de consum? Volem que ens mirin, però ens deixem observar?

MOVIMENT RIOT GRRRL

El projecte està basat i inspirat en el **Moviment Riot Grrrl**: **moviment musical i revolucionari** nascut als noranta als Estats Units. Format per cantants, músiques i diferents bandes d'estil entre punk rock i rock alternatiu, amb continguts activistes feministes, on l'empoderament de les dones i la denuncia a l'abús, la repressió i la violència són els crims i temàtiques principals. El moviment es presenta com una **força imparable contra el model femení que s'imposava en l'escena punk rock del moment**. Un conjunt de dones s'apropien del caràcter rebel, intens, frenètic i caòtic de l'esperit punk i es posicionen en contra dels estàndards patriarcal imposats. **S'impulsa una forma més inclusiva d'entendre el feminisme**, posant atenció a l'experiència de la diferència (en termes d'ètnia, sexualitat, classe i edat).

Grrrl

NOTA DEL DIRECTOR

Quan la Núria, la Mar i la Sara (La Frenètika) em proposen escriure i dirigir una obra seva com a companyia em fascinen **les seves ganes de fer teatre i la seva energia emprenedora**. La idea era partir de zero completament. Abans d'escriure res volia veure-les en escena juntes, treballar amb la presència dels cossos en escena i fer propostes a partir del que imaginava veient-les. **La meva proposta era reflexionar sobre el fet d'observar i de deixar-se observar**.

Una de les coses que elles em van dir durant aquelles primeres trobades és que volien ser més gamberres en escena, i ràpidament vaig pensar que jo sempre he volgut cultivar un esperit punk en les meves obres de teatre, tot i no poder desprendre'm d'un sentiment conservador. **Ràpidament, vaig pensar en el moviment Riot Grrrl dels noranta i vaig veure que havien de ser un grup de música, unes noies rebels que no volen ser com la resta**. També vaig recordar que a l'inici de la meva escriptura vaig estar molt influenciat pels dramaturgs del denominat moviment In-yer-face (Mark Ravenhill, Sarah Kane), també dels noranta i que aquest referent com a punt de partida ens aniria molt bé. Vaig pensar que si llavors escrivia sobre una època marcada pel consumisme portat a les últimes conseqüències, ara vivim amb l'afany de construir-nos com a producte. **Vivim pressionats per un present ràpid i fugaç sustentat pel multitasking i l'autoexplotació**.

Des de La Frenètika, sempre hem tingut la necessitat d'explorar temes que ens interpel·len directament com a creadores i com a persones. Ens interessa parlar de les contradiccions entre la rebel·lia que reivindicuem i la pressió que sentim per encaixar o destacar. Volíem un projecte que ens permetés ser més gamberres, trencar límits i posar-nos en situacions incòmodes per créixer.

Teníem clar que volíem començar des del no-res, sense text previ, només nosaltres tres a escena. Durant les primeres trobades, ens vam centrar a jugar, explorar la nostra presència escènica i veure com podíem treballar plegades des d'un lloc visceral i autèntic. Volíem transgredir, embrutar-nos i sortir de la correcció.

Volíem des de l'inici que aquesta peça fos molt lliure i gamberra, però alhora que reflectís les nostres contradiccions. La Frenètika ha de ser el lloc on ens atrevim a ser qui som. Aquesta obra és per a totes les que lluiten per trobar-se, encara que ningú les miri.

FITXA ARTÍSTICA

DIRECCIÓ I DRAMATÚGIA

ROGER TORNIS

AJUDANT DE DIRECCIÓ

MARTINA NAVARRO

INTÈPRETS

SARA MARCO

MAR MARTÍ

NÚRIA ORELLANA

ESCENOGRAFIA I DISSENY DE LLUMS

ALBERT VENTURA

VESTUARI

AINA SÀNCHEZ

DISSENY DE SO I COMPOSICIÓ

MAGÍ COMA

FOTOGRAFIA, VÍDEO I CARTELL

LARA SÀNCHEZ

UNA PRODUCCIÓ DE...

LA FRENÈTIKA

LA FRENÈTIKA

CAMILLE (2023-2024)

Gira per Catalunya

Vam poder explorar el ressò de Camille Claudel mitjançant la sàtira i l'autoficció. Vam destruir la figura de l'escultora i vam exposar **les raons per les quals mereix estar enterrada a una fossa comuna**, a partir de documents històrics i correspondència. Apostem per una **escena híbrida** on s'entrellacin moviment, dansa, text i música en directe. Una escena que ens permeti dur-la tant a ella, com la seva escultura a l'escena, des d'un ressò crític i contemporani.

OFERTA I DEMANDA (2024)

Festival Test

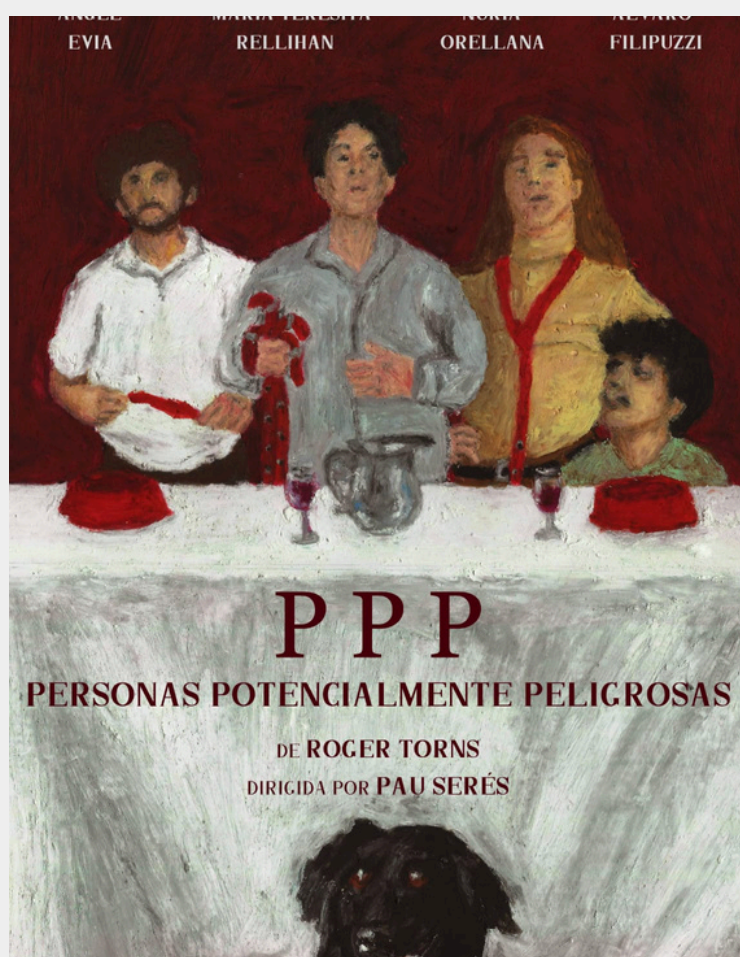
En aquest parlem del **consumisme teatral**, el poder de l'espectador i la intel·ligència artificial emmascarant l'espectacle en una distopia. En complir vint-i-cinc anys ets obligat a participar en el FAT, un sistema d'emparellament aparentment perfecte. Després de setmanes i tests confidencials per analitzar la compatibilitat, la Dara es presenta a la fase final on espera conèixer el seu company ideal. Però en lloc de trobar-se'n un, se'n troba dos: la Lídia i l'Àlex.

PPP

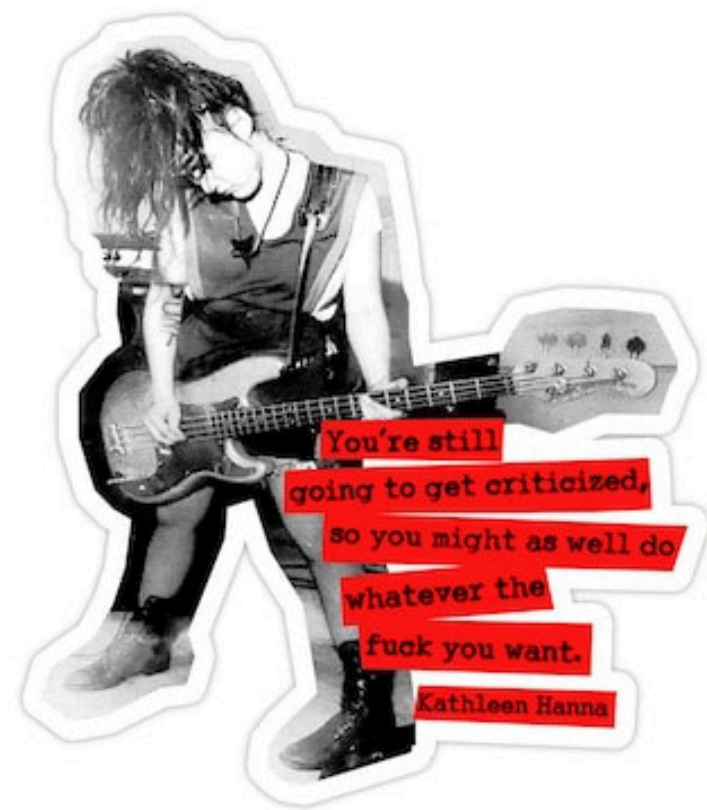
(Personas Potencialmente Peligrosas de Roger Torns)

Buenos Aires, Savia Espacio Cultural 2024

Explorem els límits del convencionalisme. De quina manera podem trencar “la casa bonita”? I si de cop trenquem l'escena i **el cos està al servei de ser un gos**? Poden els gossos exercir la violència humana? La violència de les persones va més enllà de la violència dels gossos? Ens posem al nivell de les bèsties? Tots som bèsties?

Un animal potencialmente peligroso no está catalogado así por su predisposición a la agresividad, sino por el peligro de su fuerza en caso de que cometa una agresión. En esta obra el miedo es generador de violencia, y en cierta medida hay una reflexión sobre como el sentimiento de rechazo, el miedo a no pertenecer, a no ser querido, puede ser una semilla para la agresividad tanto verbal como física. ¿Qué pasa cuando alguien es señalado como el diferente, incluso como alguien peligroso?

ROGER TORNIS - DIRECCIÓ I DRAMATÚRGIA

Actor, director i dramaturg. Graduat en direcció i dramatúrgia per l'Institut del Teatre i diplomat en Arts escèniques a La Casona. També ha cursat diversos tallers i seminaris de dramatúrgia i d'interpretació a l'Obrador de la Sala Beckett. El 2018 funda conjuntament amb Laura Daza la companyia Produït per H.I.I.T amb la qual ha estrenat com a director i dramaturg *Hàbitat [Doble Penetració]* (BecaDespertaLab 2018), *Distància* (Sala Beckett 2018), *Estrip-tesi* (Beca Càtedra Brossa, 2018), *Persones pontencialment perilloses* (Teatre Tantarantana 2019) i *Fantàstic funeral festiu* (Teatre Tantarantana 2022). També ha escrit i ha dirigit *Soliloquejar amb algú* per la companyia El Eje (La Seca, 2015), ha cocreat *Elefant Terrible* Eric Balbàs (Sala Beckett, 2017), ha fet l'adaptació i la direcció de *Woyzeck* Caducat (Tantarantana, 2015), ha dirigit l'obra *42KM* de la cia.42km (beca Odisseus 2019), ha escrit *Típica Autòmat* gràcies a un ajut concedit per la Sala Beckett (2020), i ha escrit i interpretat *Les paraules dels altres* (Beca Barcelona Cres 2023) amb la qual ha fet una gira per amèrica llatina amb *Temporada Alta* (2025).

SARA MARCO

S'endinsa al món de les arts a partir del teatre musical a l'escola L'acadèmia i uns anys més tard es focalitza en teatre de text a la Sala Cabanyes, on rep classes d'interpretació i té l'oportunitat de participar en diverses creacions. Continua la seva formació al Col·legi de Teatre de Barcelona, on es gradua en el CFGS en Tècniques d'Actuació Teatral. Posteriorment, cursa un postgrau d'especialització en Teatre Contemporani, al mateix centre. Ha cofundat la companyia La Frenètika, que s'estrena amb l'espectacle "Camille".

La seva formació es complementa a l'obra de dramatúrgia de la Sala Beckett, on rep classes de la mà de Llàtzer Garcia i Sílvia Navarro. A més a més, amplia el seu coneixement en tècnica vocal i cant. En 2024 es desplaça a Amsterdam, on rep classes de dansa contemporània amb Uri Eugenio (Amsterdam Dance Centre).

Actualment, assisteix a la direcció de "Bartleby", una producció de Temporada Alta, dirigida per Llàtzer García. A més a més, pren el càrrec de regidora del mateix espectacle a la temporada de la Sala Beckett. Forma part de l'equip Malnascuts XVI de la Sala Beckett. En la seva trajectòria ha format part de projectes com "Burilles a les butxaques" (Festival Rebels, direcció de Tàtels Perez), "Camille" de Cia La Frenètika, "Oferta i Demanda", "Deixa'm entrar", el videoclip "Mala relación" de Cakos Rap, el curtmetratge "Ausencia" i "21 de octubre". Entre d'altres.

MAR MARTÍ

Després de completar el Cicle Superior en Tècniques d'Actuació Teatral, es gradua en un postgrau en Teatre Contemporani al Col·legi de Teatre de Barcelona. I complementa la seva formació teatral amb el Cicle de Formació d'Interpretació Actoral a l'Estudi Laura Jou.

Paral·lelament, desenvolupa les seves habilitats en el cant, estudiant tècnica clàssica amb Luc-Olivier Sánchez i tècnica moderna amb Júlia Jové a l'escola Aules.

Ha participat com a actriu principal en diverses produccions, com l'espectacle en gira "Ha anat així" amb la Cia Vaivé, i el curtmetratge "Un dia qualsevol" de Carol Moreno. També ha participat com a assistent de direcció en la producció "El Cine" al Teatre Lliure, sota la direcció de Marília Samper.

Ha cofundat la companyia La Frenètika que s'estrena amb l'espectacle "Camille". Amb aquest, rep el Premi a l'Intèrpret Revelació en la 26a Mostra de Teatre de Barcelona. Interessada per l'escriptura des de ben petita, realitza cursos de dramatúrgia a l'obra de la Sala Beckett amb autors com Victòria Szpunberg i Llàtzer Garcia. Des de llavors ha estrenat creacions com "Eulàlia" i "Oferta i Demanda". En els últims anys ha trepitjat diverses escoles com Nancy Tuñón, Eòlia i el Timbal i ha participat en cursos de dansa (Escola Memory), interpretació davant de càmera (Estudi Karloff) o comèdia de l'art (CTB).

NÚRIA ORELLANA

Es gradua en el CFGS en Tècniques d'Actuació Teatral al Col·legi de Teatre de Barcelona. Aquest any ha començat a formar-se a l'estudi Laura Jou. Completa la seva formació amb dansa (Star Dance Studio i Marta Blanchart) en dansa clàssica, contemporània i jazz (2015-2020). A més, destaca la seva participació en estudis monogràfics com Commedia dell'arte (amb Pere Ferran, CTB), cant particular (amb Xuel Díaz, Èxit), i autodirecció en càmera (amb Elena Martín, Sala Beckett). Actualment es troba a Buenos Aires, formant-se amb mestres com Javier Daulte, Ana Frenkel, Moscú Teatro, Ramiro Delgado, Vlco Roland, entre d'altres.

Entre els seus projectes professionals s'inclouen La Chispa de Marc Angelet (Teatre Akadèmia, Festival Grec), Personas Potencialmente Peligrosas (de Roger Torns, dir Pau Serès, Buenos Aires), Camille (Cia La Frenètika, gira per Catalunya), El zoo de vidre com a ajudant de direcció de Martina Cabanas (La Perla29), Vist per sentència (Festival Rebels, direcció de Ferran Ferrer), l'ajudantia de direcció a Fantàstic Funeral Festiu (HIIT, Teatre Tantarantana), la gira escolar per Catalunya de Jumping Ducks (direcció de Marc Sambola), i Shrek, el petit musical (Teatre Aquitània, companyia Embroutats). Va ser membre de la companyia Nous Horitzons del Teatre Akadèmia i cofundadora de Cia La Frenètika.

The background of the top half of the image is a collage of several faces, mostly of women, in various shades of blue and purple. Overlaid on this collage is a rectangular sign with a black border. Inside the sign, the words "riot grrrl" are written in a typewriter-style font. The word "riot" is on the left and "grrrl" is on the right, separated by a small gap.

riot grrrl

CONTACTE

+34 619441898 (NÚRIA)

CIALAFRENETIKA@GMAIL.COM

KATHLEEN HANNA